

Bálványosi folyamat és nemzeti integráció – vitafórum Kolozsváron

2014. 2. 7.

Mennyiben volt a demokraták párbeszéde a tusványosi folyamat eddigi huszonnéggy állomása? Mennyire és milyen irányba kellene átalakítani a tusványosi folyamatot a jövőben? Milyen szerepet játszott a tusványosi folyamat negyedszázada a nemzeti integrációban? E kérdések mentén idézte fel a Bálványosi Szabadegyetem, majd a Tusványosi Nyári Szabadegyetem és Diáktábor történetét a a rendezvény szenátusának két tagja, **Németh Zsolt**, Magyarország Külügyminisztériumának parlamenti államtitkára, valamint **Toró T. Tibor**, az Erdélyi Magyar Néppárt elnöke csütörtökön Kolozsváron. A Magyarország kolozsvári főkonzulátusa és a Bálványos Intézet által rendezett beszélgetés moderátora **dr. Bodó Barna** egyetemi oktató, a Magyar Civil Szervezetek Erdélyi Szövetségének elnöke volt.

A Bálványosi szabadegyetem gondolatát 1990 januárjában Kézdivásárhelyen körvonalazták magyarországi és erdélyi magyar fiatalok azzal a céllal, hogy románok és magyarok egymásra találjanak kommunizmus romjain, hogy működőképes erdélyi magyar-román jövőt építsenek fel a párbeszéd útján – mondta **Németh Zsolt**. A néhány hónap múlva megrendezett első Bálványosi Szabadegyetem után néhány évvel kiderült, hogy a kommunista múlt elutasítása nem elégséges alap ahhoz, hogy létre lehessen hozni a megálmodott erdélyi közösséget, de a kommunista visszarendeződés miatti illúzióvesztés nyomán sikerült Magyarországon a Fidesznek megfogalmaznia a posztkommunizmussal szembeni stratégia kulcspontjait, és Erdélyben is az

RMDSZ-fősodorral egyre markánsabban szembehelyezkedő Reform Tömörülés is ebbe az irányba indult el – fejtette ki az államtitkár.

A Tusványos-folyamat funkciója az, hogy valahogyan összekapcsolja a magyarországi és a romániai magyar szétfejlődött társadalmakat, hogy ráirányítsa a magyarországi figyelmet arra, hogy vannak kisebbségi magyarok, és az a nagy érdeme, hogy sikerült a magyarországi politikában identitásképző tényezővé tennie a határon túli magyarokhoz való viszonyt. Magyarország és Románia kapcsolatának tekintetében is nagy jelentősége van, mivel Tusványoson indult be egy olyan demokratikus magyar-román párbeszéd, amely mentén meg lehet fogalmazni, melyek a román állam kötelezettségei az erdélyi magyarokkal szemben – mondta Németh Zsolt. A teendőket a román állam, az erdélyi magyarok és Magyarország háromszöge mentén kell behatárolni – tette hozzá.

A bálványosi, majd tusványosi folyamat a román-magyar, de elsősorban a magyar-magyar párbeszéd műhelye – mondta **Toró T. Tibor**. Kifejtette: ebben a folyamatban vált markánssá a visszarendeződő posztkommunista hatalommal együttműködő és az azon túllépni, azt meghaladni próbáló erdélyi magyar politikai irányok különbözősége. Az összmagyar integráció állomásai: a státustörvény, a magyar igazolvány, a kedvezményes honosítás mind tusványosi fogantatásúak – hangsúlyozta a Néppárt elnöke. Ez az integráció egy hosszú távú nemzetpolitikai feladat, amelyben a Bálványos-Tusványos folyamat erdélyi magyar szereplőinek segíteniük kell a magyarországi vezetésnek.

A nemzeti integráció útjában álló falakat az erdélyi magyar közösség tudatában is le kell bontani, ehhez erősíteni kell az elszámoltathatóság elvének érvényesülését, amely jelenleg Erdélyben gyerekcipőben jár, és amely ugyanolyan fontos, mint a politikai pluralizmus – mondta Toró. Az erdélyi magyar közösségnek számon kell kérnie politikai képviselőitén ígéreteit, és kontrollt kell gyakorolnia a képviselő fölött, nem kellene engednie például azt, hogy politikai képviselője önmaga sérthetlenségét fokozza a büntető törvénykönyv erre vonatkozó cikkelyeinek megszavazásával, vagy úgy nyújtson be autonómia-tervezetet a parlamentben, hogy erről semmilyen konzultációt nem tart fontosnak a közösségen belül – hangsúlyozta a Néppárt elnöke.